
Acest Memoriu se vinde în
folosul tipăririi lui în limbile
franceză, germană și italiană
și a răspândirii lui în lume.

PREȚUL: 10 Lei.

CEREȚI pe adresa:
BIBLIOTECA „GENERAȚIA NOUĂ“
Căminul Cultural Creștin

IASI

Trimiteți banii înainte.

Diis partea Legiunii „Arhanghelul Mihail“ — Scroni
sec. „Prop. Stat“ — pt. centon

Biblioteca „Generația Nouă“

Nr. 15.

LEGIUNEA „ARHANGHELUL MIHAIL“

MEMORIU

ADRESAT TUTUROR ȚĂ-
RILOR — CU PRIVIRE LA
SITUAȚIA ROMÂNILOR ȘI
JIDANILOR DIN ROMÂNIA

IASI, 1928.

Nici un Român
să nu rămâie ne
abonat la revista:

„Pământul Strămoșesc“

de sub direcția d-lor:

Corneliu Zelea-Codreanu, Ion I. Moța,
Ilie Gârneață, Corneliu Georgescu, Radu
Mironovici — și alții.

Abonamentul: 140 Lei pe an.

Cereți pe adresa:

Administrația

„Pământul Strămoșesc“

(Căminul Cultural Creștin)

I A Ș I

Memoriu informativ

asupra

**raporturilor dintre Români și Jidani
din România.**

În urma ultimelor tulburări anti-semite din România, presa jidovească din întreaga lume a deslănțuit o campanie de prigonire în contra Românilor.

Organizația noastră tinerească ține de a sa datorie ca, prin acest scurt memoriu, să arate organizațiilor anti-semite din toate țările adevărata situație a Românilor și a Jidanilor din România. Din cunoașterea și examinarea obiectivă a acestei situațiuni, toți oamenii de bine din lume vor putea înțelege și judeca cauzele conflictelor de azi dintre Români și Jidani, iar doritorii de pace și amicii Jidanilor vor putea înțelege modul în care aceste conflicte ar putea fi înlăturate pe viitor.

Români și Jidani.

Două popoare deosebite, care trăesc pe acelaș teritoriu.

1. **Români.** Trăiesc între Nistru și Tisa, Ceremuș, Dunăre și Marea-Neagră, de mii de ani. Origina lor, ca rasă, după Daci, Traci, Pelasgi (5000 de ani înainte de Christos), se pierde în negura vremilor. În timp ce multe

neamuri din jur au venit cândva, așezându-se pe locurile pe cari azi le stăpânesc, Românii n'au venit de nicăieri, ei s'au născut aici odată cu brazii și cu stejarii. De atunci și până azi ei au muncit pământul acesta, trăgând cea dintâi brazdă, ei l-au transformat din sălbatec în pământ de cultură, ei l-au apărat în curs de multe veacuri, prin necurmate lupte și imense suferințe. În ceasurile de furtună ei nu l-au părăsit, pentru-că aveau ca lozincă: „*ubi Patria, ibi bene.*“

Și după-ce astfel au rezistat tuturor năvălirilor barbare și dominației altor neamuri, azi au ajuns la îndeplinirea aspirațiilor lor naturale și legitime: unirea sub un singur steag, într'o singură țară a Românilor de pretutindeni.

2. **Jidanii.** De pe la 1829 (în urma tratatului dela Adrianopol dintre Ruși și Turci, prin care se lăsa libertatea de exploatare a solului românesc), un popor străin, cu totul deosebit, nestabil, vagabond, nemuncitor de pământ, fricos și laș în timp de război, având ca lozincă: „*ubi bene, ibi Patria*“, a început să emigreze în țările române. Mai înainte de această dată, numărul lor era foarte restrâns. Ei nu veneau pentru-că:

1. Teritoriul României era teatrul unor frământări continue, începând încă de prin secolul al III-lea, cu năvălirile barbarilor și continuând cu stăpânirea turcească și cu necurmatele lupte dintre Români, Ruși și Turci. Teritoriul României era un teatru de război, complectamente nepotrivit singurului mod de activitate al jidanilor, din toate timpurile: comerțul.

2. Exploatarea teritoriului României era interzisă de către stăpânirea turcească. Libertatea acestei exploatare a venit abia prin tratatul Ruso-Turc dela Adrianopol din 1829.

Încât dela această dată, numărul lor începe să crească. De unde la 1821 nu existau în București decât *150 familii jidovești*, astăzi după o sută de ani, avem în acelaș București peste *200.000 de Jidani*.

Și de unde în toată Moldova, la 1829, aveam numai vre-o 30.000 de Jidani, pe la 1833, adecă abia după 4 ani, numărul lor se dublează. Iar în timpul Domniei lui *Mihalache Sturza* (1848), numărul lor crește mereu ajungând în zilele noastre la înspăimântătoarea cifră de peste *2.000.000* în toată țara, la o populație de 12 milioane de Români.

Ne găsim așadar în fața unei invazii străine cu tendință fermă de a înlocui elementul indigen și de a transforma România într'o Palestină. Care popor din lume, fie el chiar pe cea din urmă treaptă a civilizației, ar putea rămânea nepăsător în fața unui asemenea fapt?

Rezistența legală a Românilor.

Românii au primit pe acești musafiri cu multă bunăvoință. Le-au acordat găzduire și au împărțit din sărăcia lor cu dânșii. Ei însă, văzând bunăvoința unui neam primitor și-au zis, după cum ne spune marele scriitor român *Eliade Rădulescu*:

„Iată țara promisă: nimic mai ușor și mai plăcut decât să facem din România o Iudee. Coreligionarii noștri au cuprins meseriile în-

tinzându-se în toate unghiurile țării. Să cuprindem și pământurile acestei țări, forțând pe indigeni a ni le vinde. S'a desființat boeria pământurilor; și Românii să devie servii noștri. La faptă! Acum e timpul. Să dăm, să lovim și să țipăm tot noi“.

(Eliade Rădulescu. — Echilibrul între antiteze vol. II. pag. 321).

Dar dela un timp Românii au simțit că umilul cerșetor de eri, tinde să devină stăpânul obraznic al țării și tiranul fără scrupul al neamului băștinaș.

În fața acestei situații, Românii aveau datoria să-și apere naționalitatea lor. Și au făcut-o pe cale legală, încercând oprirea invaziei mereu crescânde, prin anumite legi. Așa bunăoară prin constituția dela 1866 Jidanii nu puteau căpăta drepturi de cetățeni decât individual și în urma unor servicii reale aduse patriei.

De atunci și până după războiul mondial, prin intervenții și presiuni internaționale, au căutat să obțină cetățenia română în massă și dreptul de a se ocupa de viața politică a țării și a dispune de destinele neamului românesc. Românii au rezistat.

După război însă forța internațională a Jidanilor a impus României, prin tratatul dela St. Germain (art. 11, clauza minorităților), acordarea în massă a drepturilor politice pentru Jidani.

Această clauză sugerată și impusă președintelui Wilson de către alianța internațională jidovească, prin intermediul Jidanilor din

America, este în special pentru Români sinonimă cu moartea poporului românesc. Căci de unde până acum Jidanii ocupau numai comerțul românesc, luându-l prin fraudă, coalitii infame și lipsă de ori-ce morală, de azi înainte ei se îndreaptă categoric către ocuparea frânelor de direcție ale statului românesc.

Din această situație ei vor facilita colonizarea României de către Jidani și vor deveni stăpânii și exploataorii nemiloși a 12 milioane de țărani români.

Națiunea română, împedecată în libera sa dezvoltare, va cădea în stare de sclăvie.

Aceasta este cea mai sfruntată înfrângere a principiului naționalităților. Și însemnează totodată și căderea definitivă a formulei juridice, prin care Jidanii și-au câștigat situația de azi: „Drepturile minorităților.“ Căci prin „minoritate“ se înțelege „ceva mai mic“, subordonare față de „majoritate“. În nici un caz drepturile minorităților nu pot însemna subordonarea și impilarea majorității naționale, de către o minoritate străină.

Statistica.

Dar să lăsăm să vorbească cifrele; ele fiind dovada de neînlăturat a afirmațiilor noastre.

Populația totală a României în 1919 (la un loc cu celelalte minorități) . . . 16,943.000.

Dintre aceștia Jidani declarați 1,590.000.

(Studiu statistic datorit dlui Emil Vasillu: „Situația Demografică a României“ edit. Cartea Românească. Cluj 1923.)

De notat: Am zis Jidani declarați, deoarece conform unui vechiu obicei, cunoscut de altfel în toate țările, ei se sustrag statisticilor, deghizându-se sub pretextul de a fi Unguri, Ruși, etc. fără religie.

În al doilea rând de notat e faptul, că aceste date statistice sunt din 1919. Însă după această dată România a fost expusă unei noi invazii jidovești. Încât numărul real se găsește în jurul a două milioane.

Această populație de 2 milioane nu este risipită printre Români pe întreaga întindere a țării, ci este așezată în orașe, formând o masă compactă.

Astfel că orașele României conțin: 35% Români, 46% Jidani, 19% alți străini, totalul populației urbane fiind socotit la 4,100.000.

Situația comerțului românesc numai în 3 județe din Moldova:

Curs de econ. Politică de A. C. Cuza, Iași 1/IV 1905.

Județele:	Total:	Români:	Străini:	Jidani:
Botoșani	3264	734	171	2359
Dorohoi	3010	691	92	2227
Suceava	1909	539	101	1269
Total	8183	1959	354	5855

Astfel în 3 județe avem 1954 comercianți Români și 5855 comercianți jidani.

Nu mai vorbim de Basarabia, Maramureș și Bucovina, unde nici nu se mai vorbește de comercianți români.

Școlile Românești.

Universitatea din Cernăuți (1920).

Facultatea de Drept: Români 237, Jidani 547.

Facult. de Filozofie: Români 174, Jidani 574.

Universitatea din Iași (1922).

Facult. de Medicină: Români 546, Jidani 831.

Facult. de Farmacie: Români 97, Jidani 299.

Liceele din Basarabia (1920).

Români și Ruși 1514, Jidani 6302.

Școlile mixte din Basarabia.

Români și Ruși 696, Jidani 1351.

(Situația Demografică a României: Em. Vasiliu. Ed. Cartea Românească 1923 Cluj) (Într'un studiu documentat vom continua ulterior cu datele statistice asupra situației din România).

Reacțiunea Românilor.

În fața acestei situații nou create, în urma tratatului dela St. Germain, cea dintâi reacțiune s'a produs în rândul tineretului universitar, care-și vedea periclitat viitorul său și viitorul în-suși al nației.

În urma mișcării tineretului, s'au trezit masele populare, care s'au organizat în *Liga Apărării Naționale Creștine*, având scopul definit în însăși denumirea sa: apărarea nației și a religiei creștine, ambele amenințate cu distrugerea.

În sfârșit, în ultimul timp, apare cu sabia de foc „*Legiunea Arhanghelul Mihail*”.

De notat: Am zis Jidani declarați, deoarece conform unui vechiu obicei, cunoscut de altfel în toate țările, ei se sustrag statisticilor, deghizându-se sub pretextul de a fi Unguri, Ruși, etc. fără religie.

În al doilea rând de notat e faptul, că aceste date statistice sunt din 1919. Însă după această dată România a fost expusă unei noi invazii jidovești. Încât numărul real se găsește în jurul a două milioane.

Această populație de 2 milioane nu este risipită printre Români pe întreaga întindere a țării, ci este așezată în orașe, formând o masă compactă.

Asfel că orașele României conțin: 35% Români, 46% Jidani, 19% alți străini, totalul populației urbane fiind socotit la 4,100.000.

Situația comerțului românesc numai în 3 județe din Moldova:

Curs de econ. Politică de A. C. Cuza, Iași 1/IV 1905.

Județele:	Total:	Români:	Străini:	Jidani:
Botoșani	3264	734	171	2359
Dorohoi	3010	691	92	2227
Suceava	1909	539	101	1269
Total	8183	1959	354	5855

Asfel în 3 județe avem **1954** comercianți Români și **5855** comercianți jidani.

Nu mai vorbim de Basarabia, Maramureș și Bucovina, unde nici nu se mai vorbește de comercianți români.

Școlile Românești.

Universitatea din Cernăuți (1920).

Facultatea de Drept: Români 237, Jidani 547.

Facult. de Filozofie: Români 174, Jidani 574.

Universitatea din Iași (1922).

Facult. de Medicină: Români 546, Jidani 831.

Facult. de Farmacie: Români 97, Jidani 299.

Liceele din Basarabia (1920).

Români și Ruși 1514, Jidani 6302.

Școlile mixte din Basarabia.

Români și Ruși 696, Jidani 1351.

(Situația Demografică a României: Em. Vasiliu. Ed. Cartea Românească 1923 Cluj) (Într'un studiu documentat vom continua ulterior cu datele statistice asupra situației din România).

Reacțiunea Românilor.

În fața acestei situații nou create, în urma tratatului dela St. Germain, cea dintâi reacțiune s'a produs în rândul tineretului universitar, care-și vedea periclitat viitorul său și viitorul însuși al nației.

În urma mișcării tineretului, s'au trezit masele populare, care s'au organizat în *Liga Apărării Naționale Creștine*, având scopul definit în însăși denumirea sa: apărarea nației și a religiei creștine, ambele amenințate cu distrugerea.

În sfârșit, în ultimul timp, apare cu sabia de foc „*Legiunea Arhanghelul Mihail*”.

Ce au cerut aceste organizații?

Ele au cerut în mod pașnic măsuri de apărare în contra invaziei jidovești, măsuri legale de apărare a culturii românești și a națiunii în contra unei dominații și tiranii străine.

Măsuri de apărare a granițelor.

Scoaterea jidanilor din armată.

Protecția comerțului românesc în fața coaliției infame jidovești.

Măsuri legale și pașnice pregătitoare a rezolvării problemei jidovești etc. etc.

În sfârșit printre aceste măsuri se află și așa zisa „barbara” lege a lui „*Numerus Clausus*”. Această lege însemnează limitarea în școli a numărului jidanilor în măsura proporției existente între populația totală română și populația totală jidovească.

Fără această măsură de apărare, jidanii cari se găsesc azi în Universități în proporție de 70—75 și chiar de 80% vor deveni clasa conducătoare a națiunii române, ceea ce este o absurditate căci este absurd ca o nație să-și creieze conducători străini în Universitățile sale; după cum spune Prof. A. C. Cuza.

Dar iată ce spune nu un om din „sălbateca” Românie, ci un American, *Morris Gray* absolvent al Universității din Harvard, promoția 1906, în *Harvard Bulletin* (reprodus în „*La Vieille France*” Nr. 323 din 12 Aprilie 1923 și în broșura „*Numerus Clausus*” de A. C. Cuza pag. 10):

„Mai întâi care este funcția unei Universități? Cari sunt datoriile ei?”

„Dacă datoria ei este o datorie către individ, admiterea trebuie să fie bazată în mod franc și manifest pe principiul democratic; orice candidat trebuie să fie admis cu condiția să-și treacă examenele de intrare și să-și plătească primul termen al redevențelor școlare...”

Dacă însă datoria Universității este datorie către nație, atitudinea ei în ce privește admiterea studenților trebuie să fie bazată în chip firesc pe un principiu deosebit.

„După părerea mea, datoria unei Universități este necontestat o datorie către nație. Și funcțiunea sa este de a forma oameni în diferite domenii ale gândirii, în așa fel încât o parte din ei, cel puțin, să poată deveni șefi în domeniile lor respective și să facă servicii națiunii”.

Fără acest „*Numerus clausus*” Universitățile românești vor scoate conducători jidani pentru națiunea română, ceea ce este inadmisibil.

Atitudinea guvernelor.

În fața presiunii internaționale, guvernele nu îndrăznesc a lua măsuri. Toate cerințele legale ale națiunii române au fost nesocotite. Așa că azi guvernele pe această temă se găsesc în conflict cu interesele vitale ale nației.

Nația, văzându-se amenințată în existența ei și văzându-i se închise toate căile legale și pașnice de protecție, se mișcă în mod natural în direcția apărării brutale violente, împinsă de instinctul vieții. Și e natural să fie așa, căci atunci când raporturile de lege încetează, intervin raporturile de forță.

Cele întâmplate la *Oradea-Mare* în ultimul timp cu ocazia Congresului studențesc, nu sunt decât începutul apărării instinctive a unei nații lipsite de ori-ce protecție legală.

Conflicte mai cumplite se întrezăresc în viitor.

Cine poartă răspunderea.

Jidovimea din lume poartă răspunderea celor întâmplate și celor ce se vor mai întâmpla. Într'un secol de lumină și de libertate a națiilor, Românii nu vor consimți să piară în țara lor sugrumași de cătră tiranica stăpânire a străinului.

Dacă Franța acum un secol n'a putut admite tirania frașilor de sânge, cum ar putea astăzi cineva să ne ceară nouă a admite tirania unui neam străin.

Răspunderea nu vor avea-o Românii, ci aceia cari violentează ordinea națională a lumii.

Ce se poate face?

Până la rezolvarea definitivă a problemei trebuiesc luate de urgență măsuri legale, în sensul cererilor formulate mai sus, de către *gouverne neîmpedecate* de o presiune internațională, pentru a se asigura Românilor *libera dezvoltare* a individualității lor naționale, pe teritoriul pe care trăesc de veacuri.

Rezolvarea definitivă a problemei jidovești.

Măsurile de mai sus nu sunt decât tranziții. O rezolvire radicală și definitivă nu poate fi decât înlăturându-se cauzele.

Incălcarea legii naturale a teritoriului.

Existența nefirească a Jidanilor în mijlocul celorlalte nații.

Omenirea împărțită în nații trăește pe teritorii distincte. Aceste teritorii națiile le muncesc cu brațele lor, le apără cu sângele lor. Ele sunt însăși baza lor de existență. Pe ele își dezvoltă prin muncă cinstită civilizația proprie, contribuind astfel cu aportul lor la civilizația lumii.

Jidani: au încălcat această lege naturală a teritoriului. Ei nu trăiesc pe un teritoriu deosebit ci pe teritoriul altor neamuri în chip parazitar, ne având clasă muncitoare de pământ și exploatându-le neomenos.

Rezolvarea definitivă stă în înlăturarea cauzei adică înlăturarea *existenței nefirești a Jidanilor* din mijlocul celorlalte nații, prin acordarea unui teritoriu deosebit pe care să fie forțați a trăi, a-l munci, a-l apăra și a-și crea civilizație (temă susținută de savanți germani și francezi, iar în România de Prof. Cuza).

Rezolvarea definitivă a problemei jidovești stă în intrarea Jidanilor delicvenți în legalitatea naturală, în ordinea naturală a vieții neamurilor.

Caracterul internațional al problemei!

Această operație radicală nu depinde însă numai de Români, ci de toate celelalte neamuri mai mult sau mai puțin interesate, și de *Jidani*, interesați și ei în cel mai înalt grad.

„Legiunea“ socotește că ar trebui convocată adunarea tuturor delegațiilor mișcărilor similare într'un congres internațional (în Româ-

nia sau în altă (ară) pentru a aviza asupra măsurilor ce trebuiesc luate în această chestiune.

Interesul Jidanilor!

De a nu se crampona în situația de acum prin înfrângerea evidentă a sentimentului de dreptate și a legilor lumii, ci de a interveni în vederea unei rezolvări pașnice a problemei prin înlăturarea cauzelor.

Altfel Români, văzându-se în fața morții, se vor ridica cu toată țaria, cu toate armele și cu sălbateca desnădejde. Și, până când Europa va fi să vină la noi întru apărarea unei cauze *nedrepte*, noi vom fi rezolvat definitiv, cu armele, această problemă. În așa fel încât, venind să apere pe Jidani, ar putea să fie pusă în situația de a nu mai avea ce apăra.

Iar până atunci afle lumea întreagă că dela Nistru la Tisa este război:

Între Români băștinași și Jidani năvălitori.

Iași, 8 Ianuarie 1928.

Corneliu Zelea-Codreanu, avocat

Ion I. Moța, avocat

Ilie Gârneață, avocat

Corneliu Georgescu, avocat

Radu Mironovici,

șeful Frățiilor de cruce A. M.

